

השוחרט פרק שני חולין

לח.

עין משפט
נר מצוה

ק"ו א ב ג מ"א פ"ד
מאלות
אסורות הלי"ד סגול לאוין
(קבל) טוט"ע י"ד
ס"ח טע"ז פ:

שיטה מקובצת

א) שאני אומר כל עושה
דברים שאין המתה עושה
מאי נהגו: ב) בששתה
דברים שהמתה עושה
פשוטה וכפפה דברים
שאין המתה עושה מאי
קמ"ל: ג) ה"א דוקא
בגון שהיתה ידה כפופה
ועושה: ד) מאנ אמניא לה
רתינ בהמה דקה שפשתה
ידה ולא החזירה פסולה
ג"כ בלא קשרים שיש
קלה גרסי' פסולה שאינה
אלא הוצאת נפש שה
החזירה כשרה אימת וכו':
ה) ואי עדיף מאי עד
אמר רבא פירכוס: ו) לאבא
לרב שמואל הוא קרי ליה
הכי משום כבוד: ז) אלא
כל פירכוס שמפרסת
שאינה עושה: ח) שאין
המתה עושה: ט) והדיכא
ההיא שפוטו מעיקרו
וכפפתה הוי פירכוס נרשם
עליו ונ"ב שלא נמצא
בס"י: י) (הא דאמר רב
לעיל נהגה הוי פירכוס
דעבי קלה שהיה קולה
עבה וזוקק דודאי אתי
מכת חיות) נרשם עליו
נ"ב שלא נמצא בס"י:
יא) ואני מפרש דמאי
הוי פירכוס שמעתי:
יב) כיון דבאמצע שיחטה
לא הוי לה חיאתא כי
הא וכו' נ"ב כפי
כ"י כיון דבאמצע שיחטה
לא הוית לה חיאתא כי
האי אסירא דההוא פירכוס
הוי משום נטילת נשמה:
יג) החזירה דאמרין פסולה)
נרשם עליו ונ"ב שלא
נמצא בס"י: יד) בפשיטת
לא הכי כפייה בתמיה:
טו) א"ת הדהות מסוכנת
כיון דמלואי דם בידוע
שנוקה: טז) מתיבת ואמר
שמואל וכו' עד אי אמרת
בשלמא כל כמה דפרס
ולא עד בכלל נרשם עליו
נ"ב לא נמצא בס"י והכי
משמע מדברי המפרשים
שהקשר קושיא זו ותרצו
בענין אחר ולא הזכירו
מנולה הוא שפירכי
הדס מתמח בריאות: אלא
אי אמרת בסוף שיחטה.
כלומר בסוף שיחטה
בעיא דפרכוס אמאי חשוב
פרכוס דילמא בתחילת
שיחטה זינק: ודילמא
שאני זינק דעדיף. כלומר
לעולם אימא לך בעינן
פרכוס בסוף שיחטה ואי
פריכת דילמא בתחילת
שיחטה זינק: ודילמא
שאני זינק דעדיף ואפי'
זינק בתחילת שיחטה
כשרה אבל פירכוס אתי
ביד וברגל בעינן כל
שיחטה. ומו עדיף והתנן
ר' אליעזר אומר דייה אם
זינק. כלומר וכו' ודעת
זינק מפרכוס דרגל והתנן
ר' אליעזר אומר דייה אם
זינק. כלומר ר' אליעזר
ענה לרבן גמליאל דאמר
עד שתפרס ביד וברגל
ואמר לו ר' אליעזר (א')
דייה אם זינק אלא
פרכוס יד ורגל עדיף:
אבוכרם גרסי': קיל מרבן
גמליאל כו'. כלומר רבן
גמליאל סבר עד שתפרס
ביד וברגל רובנן סברי או
ביד או ברגל: אילמא אדר"ג
כיון שפירכה ביד או ברגל
כשרה:

גועה או הטילה ריעי וכשכשה באונה ה"ו פירכוס. אפילו יש ל"ג
דמחמיר ובעי פירכוס יד ורגל חשיב האי פירכוס ולהכי פריך
שפיר מבצייתא דקמתי צמקון גועה והטילה ריעי אין זה פירכוס
ושמואל דלמר אינטרין ליה לצבא אחזי אומי סבר כרבנן דלמרי או
יד או רגל ולהכי פריך עליה דרב ענן
דמפרש מילתיה דשמואל תנינא
דפשיטא דלגינא דרבנן פשוטה
וכפפה ה"ו פירכוס כפופה ופשוטה
לא הוי פירכוס:

אצטרין ליה לאבא. פי' בקונטר'
דשמואל הוא קרי הכי
לרב צלשון כבוד וצערין פי' שכן
שמו ורב היו קורין אותו על שם
חשיבותו כמו דבכל דוכמי הוו קרו ליה
רבי לר' יהודה הנשיא ושמואל שהיה
חזירו היה קורו בשמו וכן לקמתי
אי הכי אמר אבא לא ידע בטרפות
כלום ו צברצבי פסחים (פסחים דף
ק"ט:) ג' גזי גזוליא וחרוליא לצבא
וצפרק כל גגות (עירובין דף ז'). אי
כפיד אבא קטרו ציה המינא (זיבפרק
משמע סוף פרק ראשית הגז (לקמן
דף ק"א:) דלמר רבי יוחנן לאימי מתא
ר"ש סדרא בצבל א"ל אבא אריכא
וכעס עליו ר' יוחנן על שקראו כן
משמע שהיה לרב לאו לשון חשיבות
ומייהו קלה שהיה קורו בשמו לחייה
לא היה כועס אי לאו משום דלמר
אריכא שזוה לשון גנאי דר' יוחנן גופיה
היה קורו אבא פזק כיוי הדס
(לקמן דף). אבא ממשפחת צביה היה
א"ע"פ שרז היה חסוד הרבה מר'
יוחנן מיהו על רב צ' המנונא דלמר צ' פ'
יה"כ (יומא דף פו.) ק"א אולי אבא
למקטל גברא קשה שהיה תלמידו
וקורו בשמו ואמר צחלק (סנהדרין ק).
מפני מה יצא היה נענש גזאי מפני
שיקורו לרבו בשמו ולפירושי קונט':

דלמא כחציבות ינא: א
א"ר"מא בסוף שיחטה כל חיבי
תיחי ותיו"ל. ומפרש
רבינו מס דמדקמתי שאינה אלל
הולאת נפש דייק דלטו מי לא חימה
הרצה אס לא הולאה נפשה דסוף
שמחטה: ר"בא אמר פירכוס שאמרו
בסוף שיחטה. והא דלא חיישינן דלמא
בתחלת שמחטה זינק משום דלא שכיחא
שהיה זינק אלל צנסוף: ס' ב"י יו"ד
אלל גמר לידה לידה מזכור כדלמרינן
צריש פרק יואל דופן (דה דף ג'). והא
דדרשינן התם אשה כי תזריע וילהי
עד שמתל ממקום שמורעת דמשמע
דלרין מעיטו למעט יואל דופן ולא
ממעטינן ליה מלידה לידה מזכור
משום דאי לאו כי תזריע הויה דרשינן
תלד לרבות יואל דופן כרבי שמעון:

א) שמואל דקא קאי דאילו גסה אפילו
כפופה ופשטתה הוי פירכוס: אי.
מקורא דמתמינן הוה גמרינן לה
כדקדיקתא הא החזירה כשרה משמע
שפשתתה מכפיפותה והחזירה: אכל
פשוטה. מעיקרל וכפפתה לא:
קמ"ל. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

גועה והטילה ריעי. או זה או זה.
גועה קועקת כמו אס יגעה שור
על צליו (איוב ו'): לאבא. ולרב הוה קרי ליה שמואל הכי משום
כבוד: לאווי אומי. לפרכוס האוחן צמיה לפירכוס חיות גדול הוא
זה. אחזי לשון מזיזין אותו ממקומו
שאינה זריכה כל כך אלל כל פירכוס
ו משסוכנת מפרכסת שאינה עושה
דבר שהוא הולאת נפש הוי פירכוס
כלקמן: שאין יוהמיה עושה.
צשעת הולאת נפש קרי לה מתה
וצבחה דקה קאי דאילו גסה אפילו
כפופה ופשטתה הוי פירכוס: אי.
מקורא דמתמינן הוה גמרינן לה
כדקדיקתא הא החזירה כשרה משמע
שפשתתה מכפיפותה והחזירה: אכל
פשוטה. מעיקרל וכפפתה לא:
קמ"ל. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:

משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

שחמה. וזו הילכ דהוילא פשוטה
מעיקרל וכפפתה הוי פירכוס:
משמו. של ר' יוסי: ז'הא. דלמר
רב לעיל גועה הוי פירכוס: דעני
קלה. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
אתי מכת חיות: דעמי קלה. כהה
מתרגמינן עמיה (ויקרא יג.) שופס.
צמקון: מפסוק. למרחוק ומיית
הוא זה: אמר רב חסדא פירכוס

א) ומספחה פ"ב ה"ג
ע"ש. ג' ז"ל דבר. א) וכו'
ג' ה"ר"ף ור"ש אכל
כפרים שלפניו גרסינן
רשב"ג בתמני'. ד) ע"ן
אכל'. ט) דף מה: ו) וכו'
בבכרות מו. א) ז"ל
וכפרושו. ח) ז"ל רב
הוא. ט) ז"ל שקרא'.
י) ונ"ע היטב מוק' כמות
מ: ז"ה אמר שמואל.
ס' ש"ן לע"פ.

תורה אור הש"ס

1. שור או קשב או עז כי
ק"ל וק"ה שבעת ימים
תחת אמו וזוהו השמיני
ק"ל וק"ה ק"ה ק"ה
אשה לוי' ירכה יקרא
ויקרא כו כי

הנהגות מהר"ב

א) רש"י ד"ה בתחלת
שמטה וכו' והוא הש"ס
שמטה ד"ה כ"ן המלך
ואמ"כ מה"ד כשריה:

רבינו גרשום

גועה והטילה ריעי כו'.
כלומר אם עושה אתה
משלשין: איצטריכא ליה
לאבא. כלומר אבא וזהו רב
הכי קאמר ליה איצטריכא
ליה לרב לאחוריו אורי.
כלומר שלא תהא כשרה
עד שהתה אורניה: אמר
לכו שמוא אומר כו'.
שאני עושה דברים כו'.
כלומר כל שאינה עושה
דברים של חיות אלא
עושה דברים שהמיה
עושה טרפה: אי מתגרינן
הוה אמניא דוקא דכייפא
כו'. כלומר דקה שפשתה ידה
בהמה דקה שפשתה ידה
והחזירה. כלומר שהיתה
כפופה ופשטה ואמ"כ
החזירה אבל פשוטה
וכפפתה אימא לא ליהו
כשרה קמ"ל: הא דעבי
קלא את דעמי קלא. כלומר
עבי קלא היה זה פירכוס.
כאן בשוחחת כו'. כלומר
במתרות הוי פירכוס אבל
(במשוחחת) לא בפתוחה
הוי פירכוס: ואמר שמואל
כותלי בית החשיטה
שינו. כלומר דהפירכוס
מנולה הוא שפירכי
הדס מתמח בריאות: אלא
אי אמרת בסוף שיחטה.
כלומר בסוף שיחטה
בעיא דפרכוס אמאי חשוב
פרכוס דילמא בתחילת
שיחטה זינק: ודילמא
שאני זינק דעדיף. כלומר
לעולם אימא לך בעינן
פרכוס בסוף שיחטה ואי
פריכת דילמא בתחילת
שיחטה זינק: ודילמא
שאני זינק דעדיף ואפי'
זינק בתחילת שיחטה
כשרה אבל פירכוס אתי
ביד וברגל בעינן כל
שיחטה. ומו עדיף והתנן
ר' אליעזר אומר דייה אם
זינק. כלומר וכו' ודעת
זינק מפרכוס דרגל והתנן
ר' אליעזר אומר דייה אם
זינק. כלומר ר' אליעזר
ענה לרבן גמליאל דאמר
עד שתפרס ביד וברגל
ואמר לו ר' אליעזר (א')
דייה אם זינק אלא
פרכוס יד ורגל עדיף:
אבוכרם גרסי': קיל מרבן
גמליאל כו'. כלומר רבן
גמליאל סבר עד שתפרס
ביד וברגל רובנן סברי או
ביד או ברגל: אילמא אדר"ג
כיון שפירכה ביד או ברגל
כשרה: